

אל האופק

גיליון נשים

עלון עובדי נמל אשדוד | גיליון מס' 43 | ניסן-אייר תשע"ט | אפריל 2018

המנכ"ל עם הסוורות החדשות
ראו כתבה - כוח נשי בתפעול - עמוד 6

שומרת הסף - שיחה עם מ"מ היועצת המשפטית של הנמל - עמוד 9

רמ"ח מינהל ומשאבי אנוש רצה חצי מרתון בין אתגר לאתגר - עמוד 10

שלוש בנות של עובדות הנמל כגשימות את עצמן מגיל צעיר - עמוד 15

עובדות יקרות, עובדים יקרים

בחטיבת גולני, היא כלת פרס ישראל ביום העצמאות ה-70.

אני מרגיש שגם בחברת נמל אשדוד עשינו במהלך השנה האחרונה צעד נוסף קדימה בכל הקשור לנשים ולמקומן החשוב בחברה. כפי שכבר ציינתי בעבר, אני משוכנע שנשים יכולות לבצע כל תפקיד בנמל ולכן אנו פותחים בפני נשים את ההזדמנות ואף מעניקים להן קדימות על פני גברים בכל הקשור לקבלה לעבודה בחברה. ולראייה, קלטנו לעבודה שלוש נשים חדשות בתפקיד סוורת, וכיום בנמל אשדוד 4 נשים המכהנות בתפקיד זה המהוות פורצות דרך לעוד נשים רבות אחרות.

התרומה של הנשים לעוצמתן ולצמיחתן של הנמל היא ברכה לכל חברה!

**בברכה,
איציק בלומנטל**
מנכ"ל חברת נמל אשדוד

זה עתה הסתיימה תקופת החגים השנייה בלוח השנה העברי. תקופה שבמרכזה חג פסח הוא חג האביב והחירות והשבוע הכי ישראלי בלוח השנה, זה שבין יום הזיכרון לשואה ולגבורה, דרך יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה ועד ליום העצמאות שהשנה אנו מציינים 70 שנים להקמת המדינה והגשמת החלום הציוני. בתקופה זו, ציינו גם את יום האישה הבינלאומי.

השנה האחרונה בהחלט היתה חשובה וייחודית למעמד האישה - הקמפיין העולמי מעורר ההשראה #MeToo לחשיפת הטרדות מיניות טלטל את כולנו והציב קווים ברורים על מקומן וזכויותיהן של נשים. עוצמתן של הקמפיין הזה מעיד על עוצמתן, חשיבותן וחוזקתן של נשים בכל העולם.

גם סיפורו של העם היהודי והתגשמות הציונות בהקמת מדינת ישראל הוא סיפורן של נשים חזקות שפרצו את הדרך עבור כל החברה בזכות יכולתן וחוכמתן. החל מארבע האימהות, דרך אסתר המלכה, הצנחנית חנה סנש, שרה אהרונסון, הטייסת יעל רום ועד להודעה המרגשת כי האם השכולה, מרים פרץ, ששני בניה נפלו בשירות מבצעי וקרבי

חברת נמל אשדוד ציינה את יום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות כלפי נשים

חדשות הנמל <

השונים. עלינו להוקיע תופעה זו שלה פנים רבות ולהושיט יד לעזרה. אנו כחברה מחויבים לפעולה ולהכרה מלאה בזכותנו של כל אדם על גופו ולאפשר לכל איש ואישה לחיות ולהתנהל מתוך חופש בחירה אמיתי".

חברת נמל אשדוד מקדמת פעילות לשילוב נשים בכלל המקצועות הנמליים. לאחרונה הסתיים תהליך מכרזי ייעודי לגיוס עובדים חדשים לתפקיד סוורת/לאוכלוסיות שזכאיות לייצוג הולם, ביניהן נשים. בנוסף, בשנים האחרונות מגבירה חברת הנמל את נוכחות הנשים במגזרים שנתפסו בעבר כמגזרים גבריים. לדוגמה: יושבת ראש דירקטוריון הנמל המשמשת בתפקיד מחודש יוני 2017, שתי תצפיתניות העובדות במגדל התצפית במחלקת ים, מהנדסות במחלקות הבינוי, ע' קצין בטיחות בתעבורה ובאחרונה - הצטרפו 3 נשים לסוורת הראשונה שנקלטה לפני כשנה.

במסגרת יום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות כלפי נשים, קיימה חברת נמל אשדוד בסוף חודש דצמבר פעילות ייחודית לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי. בפעילות השתתפו איציק בלומנטל מנכ"ל חברת הנמל, חברי הנהלה, חן ספנקו הממונה על קידום מעמד האישה ושוויון מגדרי בנמל, אהובה עמרם יועצת ראש העיר אשדוד לקידום מעמד האישה וכ-150 עובדות ועובדי חברת נמל אשדוד.

במסגרת הפעילות צפו העובדים בהצגה "להכאיב וללסוף" שהוצגה ע"י השחקן אלון מרגלית, העוסקת בנושא אלימות כנגד נשים מזווית אחרת, באמצעות מונולוג של גבר מכה הנמצא בתהליך שיקום. בתום ההצגה נערך דיון עם המשתתפים.

הממונה על קידום מעמד האישה ושוויון מגדרי בנמל ציינה כי: "אלימות כלפי נשים זו תופעה קשה מאוד, הנוגעת בכל שכבות האוכלוסייה ובמגזרים

• עורך ראשי: יגאל בן זיקרי • עורכת אחראית: חן ספנקו • חברות מערכת: טל אלגזי, רינת דודיק, סהר אליאסי לוגסי, דורית מאור, אנה לוי, ג'קלין לייבה, נורית פרץ • צילום שער: פבל טולצ'נסקי • צילומים: פבל טולצ'נסקי, טל אלגזי • כתיבה, עריכה, ראיון, עיצוב גרפי: שיר מנור, מילת הקסם

דבר יושבת ראש הדירקטוריון

עובדות ועובדי נמל אשדוד היקרים,

מדינת ישראל חווה בשנים האחרונות יותר ויותר נשים בתפקידי מפתח במשק, בתעשייה ובכלכלה. אנחנו רואים זאת בעולם הבנקאות, באקדמיה ובכנסת. יחד עם זאת, על אף שבכנסת הנוכחית יש את המספר הגדול ביותר אי פעם של חברות כנסת, אנחנו עדיין רואים שיש רק שרה אחת בקבינט. אני חושבת שצריכות להיות יותר נשים בתפקידי מפתח, במיוחד בתפקידים ציבוריים מרכזיים, ואשמח לראות יותר נשים שמצטרפות לתעשייה הציבורית. גם בעולם העסקי, הוכחה זה מכבר חשיבות העסקת נשים בדרגי ניהול בכירים, כאשר מסה של נשים חברות בדירקטוריונים מובילה לתוצאות עסקיות טובות יותר ביחס לתאגידיים בהן יש רק גברים.

הייתי האישה הראשונה שכיהנה כמנכ"לית משרד הפנים ומשרד התשתיות - תפקידים שבמשך 70 שנות קיום המדינה, כיהנו בהם רק גברים. אני מקווה שבזאת פרצתי דרך לבאות אחרי. אני גאה על כך שמחצית ממספר הדירקטורים בדירקטוריון חברת נמל אשדוד הן נשים. מאז כניסתי לנמל קלטנו חברת הנהלה חדשה ויש בכוננתי להמשיך ולעודד השתלבותן של נשים במערך הניהול של הארגון. אני גאה לספר שיש לנו סוורת ותיקה אשר עובדת במערך התפעול, ושלאחרונה הצטרפו אליה שלוש סוורות נוספות. בעיניי זוהי עדות לניתוח של תקרת זכוכית של תפקידים שמסורתית מוגדרים "גבריים".

אני מאמינה גדולה במה שאני קוראת קונסנזוס נשי. אנו הנשים, המהוות 50% מאוכלוסיית העולם, צריכות קודם כל לצופף שורות

ולחזק אחת את השנייה. עלינו להיות מאוחדות - להסתכל סביבנו ולזהות כל צורך ובקשה להעצמה. כמנהיגות בארגונים ציבוריים, עלינו להוות דוגמה לשיח מתון, מכבד ולא אליים. לדעתי, תהליך ההעצמה הבין-נשי יביא לריפוי תחלואים חברתיים רבים.

העיתונאית האפרו-אמריקאית, אופרה ווינפרי, הינה בעיני מודל לחיקוי. ווינפרי הינה מנהיגה מעוררת השראה המניחה את היסוד להאמין שאין גבול שנשים לא יכולות לפרוץ ואין פסגה שנשים לא תוכלנה לכבוש.

כנשים, עלינו להעריך ולהעריך את הדרך שעשתה ווינפרי מהנקודה הנמוכה והשפלה ביותר שבה יכול להיות בן אנוש, ועד למיקומה בחלון הראווה של ההצלחה העולמית. בתקופה האחרונה, שמה של ווינפרי מוזכר כמועמדת לנשיאות ארה"ב. המוטו של ווינפרי הוא תעוזה. נשים שרוצות להוביל צריכות ללמוד מווינפרי כיצד לבנות ולהשפיע על סדר היום במקום שבו הן נמצאות, איך לחתור להגשמת המטרות שלהן, להאמין בעצמן ולא לחשוש מקפיצה למים הקרים.

שלכם,

אורנה הזמן-בכור

יו"ר דירקטוריון נמל אשדוד

יו"ר הדירקטוריון: אני מבטיחה שבתקופת כהונתי תהיינה יותר נשים בהנהלת החברה

קודם כל בנמל אשדוד, וכחשבתי לעצמי מהו האתגר הכי גדול שמונח לפתחי אחרי שהחלטתי לוותר על המנכ"לות וללכת להיות יו"ר דירקטוריון. הרבה שנים התעסקתי ברגולציה וחשבתי שכנראה אני יכולה להביא ערך לחברה".

הזמן-בכור התייחסה למערכת יחסי העבודה המורכבת בחברה ואמרה: "אני רואה בעובדים נכס אסטרטגי של הנמל. העובדים הם שותפים מלאים במוכנות לתחרות. לא היו לנו כאלה תוצאות פיננסיות מצוינות אם לא היו לנו כאלה עובדים נפלאים. אני מבינה שבעבר השתמשו בנשק השביתה כי העובדים חששו לעתידם ולמקור פרנסתם. כעת, לעובדי נמל אשדוד אין ממה לחשוש לגבי היציבות התעסוקתית שלהם, כי יש כוונה לתת הגנה לעובדים ל-15 השנים הבאות, תוך מתן גמישות ניהולית להנהלת החברה".

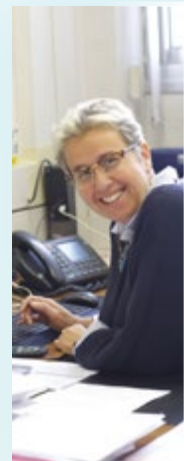
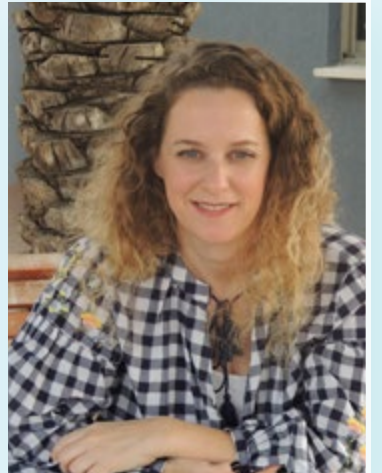
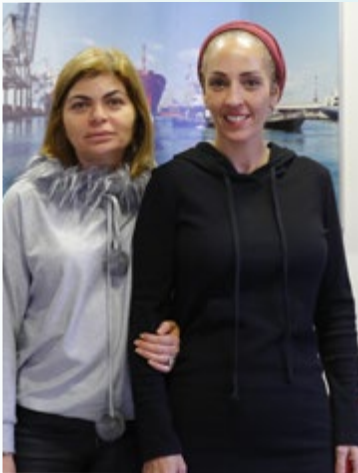
הזמן בכור, אשר כיהנה בשמונה השנים האחרונות כמנכ"לית של ארבעה משרדי ממשלה, התייחסה בדבריה גם לסוגיית ההעצמה הנשית ושוויון הזדמנויות לנשים בתפקידים בחברה שמתאפיינת בסביבת עבודה גברית: "ראשית, אני מבטיחה שבתקופת כהונתי כיושבת ראש דירקטוריון הנמל תהיינה יותר נשים בהנהלת החברה. נמל אשדוד הוא הראשון מנמלי הים בישראל שקלט נשים לתפקידים שהיו נחלת הגברים כמו סוור ותצפיתן. בגיוס העובדים האחרון החודש קלטנו נשים חדשות לתפקיד סוור ונשים נוספות תיקלטנה בהמשך".

"נמל אשדוד ימשיך להיות הנמל המוביל בישראל גם בעידן התחרות" - כך אמרה יו"ר דירקטוריון חברת נמל אשדוד, אורנה הזמן בכור, בוועידת ישראל לעסקים, במסגרת מושב שעסק בתחום התחבורה, התשתיות והנדל"ן. הזמן בכור ציינה שהנמל יהיה ערוך ומוכן לתחרות כבר השנה, והוסיפה כי "דירקטוריון החברה אישר תכנית השקעות מקיפה בעלות של למעלה מ-1.5 מיליארד שקל במהלך 5 השנים הקרובות. אנו מוציאים לפועל פרויקטים הנדסיים ותשתיתיים מורכבים של העמקת הרציפים ושדרוג המנופים כדי לקלוט אוניות ענק".

במושב אותו פתח שר התחבורה והמודיעין, ישראל כ"ץ, ציינה יושבת ראש נמל אשדוד: "הגדרנו את 2018 כשנת השירות בחברה. זה אומר שכל המערכים שאנו מפעילים מול הלקוחות יעברו תהליך של שדרוג ושיפור השירות. לדוגמה, כשמגיעה אנייה לנמל לסלוט' שלה, יפרקו אותה ממכולות עד תום והעבודה תתבצע במהירות וביעילות".

יו"ר דירקטוריון החברה הוסיפה ואמרה: "כשקיבלתי את ההצעה מהשר ישראל כ"ץ להתמנות ליו"ר נמל אשדוד, אמרתי לעצמי שמדובר בחברה מצוינת מצד אחד, אתגר ניהולי עצום מצד שני אבל בהחלט יש לארגון תדמית מאתגרת. אני נמצאת חצי שנה בתפקיד ויש דיסוננס רציני בין מה שתמצאו על נמל אשדוד בגוגל לבין העובדה שמדובר בחברה ממשלתית רווחית ויציבה שכבר חילקה למדינה דיבידנד של למעלה מ-600 מיליון שקל. הצמיחה הכלכלית של ישראל מתחילה

כוח נשי בתפעול

שמונה ראיונות עם נשים בתפקידים תפעוליים מעלים מסקנה אחת ברורה: נשים יכולות לבצע כל תפקיד

מראינת: סהר אליאסי לוגסי

לא דורשות הנחות

"בשבוע הראשון שהגעתי לנמל, העובדים היו בהלם", מספרת מור שחר, סוורת חדשה בנמל, שהגיעה אלינו מחברת חשמל, שם עבדה כטכנאית של ארונות מתח גבוה. "אמרו לנו שמחכה לנו עבודה קשה. היום, אחרי פרק זמן, התגובות השתנו ב-180 מעלות. אני מקבלת תגובות שאנחנו עובדות לא פחות טוב מגברים", לא ציפנו מכך, אתן לא דורשות הנחות כי אתן נשים.

"הגברים סביבנו חשבו שיאלצו לעשות חלק מהעבודה במקומנו והנטל יהיה עליהם, הם הופתעו לגלות שאנחנו עובדות בדיוק כמוהם.

"אם צריך לחבר שרשראות ברזל למטען אני עושה את זה. אני מרגישה בשטח כמו בחדר כושר - העבודה פיזית והאתגר יום יומי.

"אנחנו עובדות בהרמוניה עם הגברים, והאווירה מאוד טובה.

"התפקיד מאוד מגוון, כל יום העבודה שונה והצוות שונה. זה מדהים. העבודה לא רובוטית, והלמידה היא יום יומית."

מסר לנשים: "כל אישה יכולה לעשות כל תפקיד שגבר עושה. המגבלות הן בראש. אנחנו עובדות בדיוק כמו הגברים בשטח, זה כיף ומספק מאוד.

"מבחינתי התפקיד שלי הוא שבירת מוסכמות בחברה."

עניין ואתגר גדול

ליז אזולאי, הסוורת הראשונה בנמל אשדוד, חששה בתחילה מתגובות הסביבה, ובעיקר העובדים, כאשר החליטה לעבור מתפקידה במוקד הביטחון של הנמל לתפקידה הנוכחי כסוורת, שנחשב לגברי. המציאות הפתיעה אותה לטובה:

"קיבלו אותי בידיים פתוחות, עם המון פרגון.

"אווירת העבודה הנעימה היא הדבר שאני הכי אוהבת בתפקיד שלי - הצוות מקבל אותי. אני אוהבת בעבודה גם את האתגר הפיזי - העבודה לא סטנדרטית ומאתגרת. השיבוץ בכל משמרת שונה, וזה יוצר עניין ואתגר גדול בתפקיד.

"העבודה היא פיזית וקשה, ובשבוע של משמרות א' אני קמה בכל יום בחמש בבוקר. לעיתים אני מגיעה מרוסקת הביתה, אבל התמיכה והאנשים מסביב מאוד מקלים על ההתמודדות שלי.

"כדי לשמור על כושר, אני משתדלת להתאמן כל יום, למרות הקושי והעייפות."

מסר לנשים: "הכול בראש, והשמיים הם הגבול. אני והסוורת החדשות ההוכחה לכך. עם נחישות ורצון אפשר להשיג הכול."

ליז אזולאי, הסוורת הראשונה
בנמל: "עם נחישות ורצון
אפשר להשיג הכול"
מור שחר, סוורת: "הגברים
סביבנו הופתעו לגלות שאנחנו
עובדות בדיוק כמוהם"

שלהבת ליבוביץ, תצפיתנית, מחלקת ים

אתי כהן, תצפיתנית, מחלקת ים

שלא יגידו לך מה את יכולה

סיוון וקנין, סוורת חדשה בנמל, בעבר חשמלאית בחברת החשמל, שובצה במשמרת הראשונה שלה לפריקת מטען של גלילי פח: "שאלתי את עצמי למה אני צריכה את זה. הצוות שעבד איתי באותה משמרת דאג להרגיע אותי, וזאת הייתה אחת המשמרות הכיפיות ביותר שהיו לי, אני לא אשכח אותה לעולם! הקרח נשבר ביני לבין הצוות והחששות שלי התבדו.

"עד היום לא נתקלתי במגבלה פיזית או במשהו שאני לא יכולה לעשות בתפקיד כאישה.

"אני הכי אוהבת בעבודה את העניין והדינמיות - כל יום אחר, העבודה לא משעממת. אני עובדת עם אחלה אנשים, בסביבה צעירה וכיפית. אני פורקת פיזית אניות ברזל וגלילי פח.

מסר לנשים: "שכל אחת תעשה מה שהיא חושבת שעושה לה טוב, בהתאם לעצמה. לא צריך לתת לאף אחד להגיד לך מה את יכולה

ומה לא. אני מציעה לנשים לטעום כל דבר, לנסות, ואז להתליט אם הן יכולות.

"לא כל האנשים דומים - יש גברים שלא יכולים לעבוד כסוור בנמל, כמו שיש נשים שיכולות, וההפך".

שיגרה זה רע

שתי נשים בלבד בארץ הן תצפיתניות, ושתיהן עובדות בנמל אשדוד. אחת מהן, **אתי כהן**, היא תצפיתנית במחלקת ים, האישה הראשונה שנכנסה למחלקה,

בשנת 2011.

בעבר עבדה אתי במגוון מרשים של מקצועות - לאחר שסיימה לימודי חינוך, עבדה כמורה למחשבים ומתמטיקה. לאחר מכן עבדה בבישול ובניהול בקייטרינג של אחיה, ובין לבין כתבה טור על חייה האישיים בעיתון "השבוע באשדוד".

חיבתה הגדולה לגיוון ול"חוסר שיגרה" באה לידי ביטוי גם בעבודתה הנוכחית: "אני אוהבת שאין בעבודה שלי משמרת אחת שדומה לאחרת. שיגרה יכולה להטריף אותי. המטרה העיקרית בתפקיד שלי היא למנוע תאונות ימיות, והאחריות שמוטלת על כתפיי יוצרת אצלי אדרנלין בגלל ההמתנה למצב חירום.

גם שתיים מהלידות של אתי השתלבו בחוסר השיגרה של העבודה - "בהריון הראשון שלי, הייתי לבד במשמרת בתצפית. לפתע התחילו להופיע צירים שהתגברו... לא יכולתי לעזוב את המשמרת כי הייתי לבד. בעלי הצטרף אלי למשמרת והפציר בי שניגש לחדר לידה. התקשרתי לשלהבת (התצפיתנית

השנייה) שהגיעה מירושלים, והגעתי לבית החולים מוכנה ללידה. גם צירי הלידה השלישית שלי התחילו בדרכי למשמרת בנמל..."

מסר לנשים: "היותך אישה לא אומר שאת יותר טובה... זה אומר שאת הכי טובה!"

בלי פחד

שלהבת ליבוביץ, התצפיתנית השנייה במחלקת ים, אוהבת במיוחד בעבודתה את התנועה האין סופית של האניות ושל האנשים. "העבודה תמיד משתנה, כל הזמן יש משהו חדש ללמוד. העבודה מתקדמת

סיוון וקנין, סוורת: "לא צריך לתת לאף אחד להגיד לך מה את יכולה ומה לא. אני מציעה לנשים לטעום כל דבר, לנסות, ואז להחליט אם הן יכולות".

אתי כהן, תצפיתנית: "היותך אישה לא אומר שאת יותר טובה... זה אומר שאת הכי טובה!".

שלהבת ליבוביץ, תצפיתנית:
"אל תוותרו לעצמכן ועל
עצמכן".

שימרת בקירלי פרץ,
מתכנתת אנייה: "מניסיוני
האישי - אין דבר שנרצה ולא
נוכל להשיג"

הנשית בשטח".

במסגרת תפקידה, אתי מסיירת בשטח, בעבודות שונות המתבצעות ברציפים, בשטחי האחסנה, במבנים ובמחסנים, ובדוקת, בין היתר, את איכות העבודה ואת העמידה בלוחות הזמנים. נוסף על כך, היא מקדמת פרויקטים מול גורמים נמליים ויועצי חוץ ומאשרת חשבונות לקבלנים.

אתי אוהבת בעבודתה את הדינמיות, את העניין, את האתגר, ואת הקרבה לים. "שירותי הצבאי היה בחיל הים, והפלגתי בצי הסוחר הישראלי, כך שעבורי זו מעין סגירת מעגל".

בעבר עבדה אתי כמהנדסת רישוי בעיריית תל אביב, ולפני כן בחברה לניהול ופיקוח אחר ביצוע עבודות תשתית ופיתוח בירושלים.

מסר לנשים: "אין דבר העומד בפני הרצון, והתמדה היא המפתח להצלחה".

יצרת שינוי מחשבתי ותודעתי

לילך סיטרוק אלקיים, ע. קצינת בטיחות, עבדה בעבר כקצינת בטיחות בתעבורה בחברה פרטית גדולה, והייתה בין הנשים הראשונות בתפקיד זה בארץ. נוסף על הכשרתה כקצינת בטיחות בתעבורה, עברה הכשרות רבות בתחום הרכב, כולל הנדסאות רכב ומכונאות רכב.

"תפקיד ע. קצינת בטיחות בתעבורה הוא תפקיד שטח משולב, מאתגר ומעניין", מספרת לילך. "כל יום שונה מקודמו. יום העבודה מתחלק לפעילות שגרתיות של ביצוע אכיפה בשטח הנמל, הדרכות, ביצוע טסטים לכלים תפעוליים, בדיקת תקינות לכלים לפני עבודה, ליווי מטענים חורגים, סגירת צירים ובירורים. נוסף על כך, במהלך היום אני מטפלת באירועים בלתי צפויים כגון תאונות דרכים ומפגעים בטיחותיים ומספקת שירות לנהגים.

"אני מאמינה בחשיבות הרבה של ההדרכה בנושא הבטיחות בתעבורה בשילוב עם האכיפה – שני הנושאים הללו משלימים אחד את השני.

אם הצלחנו לגרום לשינוי מחשבתי ותודעתי שיחזיר את העובדים הביתה בשלום – מלאכתנו נעשתה".

מסר לנשים: "אל תפתחו מתקרות זכוכית. האמינו בעצמכן ותוכלו להגיע לאן שרק תרצו, בעיקר היום, כאשר ישנה מגמה חיובית לקידום נשים למקצועות מגוונים ומאתגרים".

אתי מלכה, מהנדסת מבנים:
"התמדה היא המפתח
להצלחה".

לילך סיטרוק אלקיים, ע.
קצינת בטיחות: "האמינו
בעצמכן ותוכלו להגיע לאן
שרק תרצו".

עם הזמן לסביבה ממוחשבת. היום אפשר לצפות על האנייה בעזרת המכ"מ ממרחק 30 מייל.

"התפקיד שלי דורש המון אחריות, בשמירת בטיחות כלי השייט ושמירת בטיחות הצוללנים. כל טעות יכולה לעלות בחיי אדם.

"במהלך משמרת, מבין הראשונות שעבדתי לבד, הייתה סערה, ואנייה עוגנת איבדה את העוגן שלה ונסחפה. לא היה מכ"מ ולא ידעו לאן האנייה נסחפה, ואם היא נמצאת בסכנת התנפצות משובר הגלים.

"בסופו של דבר, האנייה עלתה על החוף. אני ניהלתי את האירוע, ושמחתי שכולם ניצלו, ואף אדם בצוות לא נפגע. המשמרת הייתה מורטת עצבים ותודה לאל שהיא עברה בשלום.

מסר לנשים: אל תוותרו לעצמכן ועל עצמכן. תעסקו בדברים שאתן אוהבות, בלי פחד, ותילחמו על המקום שלכן. בסוף אנחנו מצליחות למצוא את מקומנו, ומצליחות לתמרן בבית עם הילדים ובעבודה באופן יוצא מן הכלל, בלי הנחות.

נשים יכולות לעשות הכול

שימרת בקירלי פרץ, מתכנתת אנייה בחדר TOS, אוהבת בתפקידה בעיקר את הצוות שעובד איתה ואת העובדים בשטח שהיא עובדת מולם: "אני בקשר ישיר עם בקרי מנוף, עובדי השטח, מנהלי עבודה ורציפים והעבודה מולם מעניינת ומספקת".

עוד אוהבת שימרת את האתגר שהעבודה טומנת בחובה – לסיים את הפריקה והטעינה בזמן מינימלי, מרגע שהאנייה עוגנת בנמל ועד שהיא מפליגה.

לפני תפקידה הנוכחי, עבדה שימרת בביטחון בנמל כראש משמרת התפקיד הקודם כלל העברת תדריכים לעובדים ושיבוץ עובדים לעמדות.

כמו אתי כהן, גם שימרת התמודדה עם צירי לידה בזמן העבודה. היה זה חודשיים לפני המועד הצפוי, בהפתעה מוחלטת, בעת סיום המשמרת בעבודה. לידת הבת שהתחילה בעבודה הסתיימה בהצלחה, וממחישה עד כמה הנמל הינו חלק בלתי נפרד מחייה ומשגרת יומה של שימרת.

מסר לנשים: "נשים יכולות לעשות הכול, אין דבר העומד בפני הרצון. מניסיוני האישי - אין דבר שנרצה ולא נוכל להשיג"

יותר ויותר נשים בשטח

"ש מגמת שינוי בענף הבנייה, ומתחילים לראות יותר נשים בתפקידי שטח", מספרת **אתי מלכה**, מהנדסת מבנים. "גם הקבלנים והפועלים מקבלים יותר את הנוכחות

צילום: טל אלג'זי

שומרת הסף

מ"מ היועצת המשפטית של הנמל אחראית על אכיפת החוקים והנורמות הראויות בחברה באמצעות כלים משפטיים, ולא נרתעת מהתמודדות עם התגובות לכך

היועצת המשפטית הקודמת. לפני כשש שנים, מונתה ענבר להיות מ"מ היועצת המשפטית, זכתה במכרז והיא משמשת בתפקיד מאז.

התפקיד מעניק לענבר תחושת שליחות וחדוות עשייה: "אני אוהבת מאוד את העיסוק המקצועי המרתק בשלל תחומי המשפט, את החלק הניהולי של התפקיד, ובעיקר את יכולת ההשפעה בצמתי קבלת ההחלטות בהנהלה ובדירקטוריון של חברה ממשלתית מרתקת המעניקה שירות חיוני לציבור".

נשים יכולות למלא בהצלחה כל תפקיד בהנהלה

נוסף על תפקידה החשוב, ענבר היא האישה היחידה החברה בפורום ההנהלה המצומצמת – אישה אחת מתוך 11 מנהלים החברים בפורום.

ענבר לא מרגישה שהמגדר משפיע על היחס כלפיה בהנהלה הבכירה. "כמו חברי, אני נמדדת על פי יכולתי המקצועיות והאישיות."

"עם זאת, צר לי מאוד שאני האישה היחידה בפורום ההנהלה המצומצם. אין לי ספק שנשים יכולות למלא בהצלחה רבה כל תפקיד בהנהלת החברה, והראיה לכך היא דירקטוריון החברה, שם הייצוג הנשי חזק מאוד בזכות יושבת הראש, הגב' **אורנה הזמן בכור**, והדירקטוריות המקצועיות המצוינות שלנו, המהוות מחצית מחברי הדירקטוריון."

"אין לי ספק שנשים יכולות למלא בהצלחה רבה כל תפקיד בהנהלת החברה, ויש לשאוף כי בעתיד יהיה בהנהלה הבכירה ייצוג נרחב יותר לנשים."

אתן יכולות

"לנשים המוכשרות בחברה אני קוראת להעז לשאוף קדימה. הביטו סביבכם – יש לנו מנהלות מעולות בארגון."

"האמינו בעצמכם, גם אתן יכולות! הכירו ושווקו את החוזקות שלכן ואת תרומתכן לארגון."

"אל תפחדו משינוי – על מנת להתקדם ולצמוח יש להתמודד עם אתגרים, ולראות בהם הזדמנויות. מניסיוני, התגמול האישי והמקצועי שווה את זה."

"אני גאה בכך שלבנותי ברור מאליו שנשים מנהלות קריירה שבאמצעותה הן מגשימות את יכולותיהן ושאפויותיהן, במקביל לניהול חיי משפחה מלאים. שתיהן יודעות שנשים יכולות לעשות כל מה שגברים יכולים, ואף טוב מהם."

רשות החברות הממשלתיות נתנה לאחרונה את נמל אשדוד כדוגמה לחברה ממשלתית שעברה בשנים האחרונות מהפך בתחום ההקפדה על הנורמות, החוקים וההסכמים.

השינוי המשמעותי בתרבות הארגונית של חברת הנמל, הושג בין היתר באמצעות כלי אכיפה משפטיים שעליהם אחראית עו"ד ענבר טור שלום, מ"מ היועצת המשפטית של הנמל.

במסגרת תפקידה, ענבר אחראית על ניהול המחלקה המשפטית של החברה (המונה 7 נשים מבין 8 חברי הלשכה – כך היא מציינת בגאווה), מעניקה ייעוץ משפטי לדירקטוריון ולהנהלת החברה, ומלווה את החברה במגוון ממשקים מול גורמי ממשל ורגולציה, כמו גם מול כל הגורמים העסקיים הבאים במגע עם החברה.

כשאת אומרת לא

"אני גאה להיות חלק ממהפכת המשילות שהמנכ"ל מוביל בשנים האחרונות, ואני מוצאת שיש להקפיד על אכיפת החוק והנורמות הראויות בכל התחומים שבהם עוסקת החברה", אומרת ענבר.

"בהיותי שומרת הסף בחברה ממשלתית עסקית הפועלת בשוק תחרותי, אני נדרשת למצוא את הדרכים שבהן תוכל החברה לקדם את האינטרסים העסקיים שלה, מבלי להפר את הוראות הרגולציה העניפה שהחברה כפופה לה."

"התפקיד שלי דורש מקצועיות ואסרטיביות, ומניסיוני – הדרך הטובה ביותר להתמודד עם לחצים ואי הסכמות היא לפעול בשקיפות, בצורה מקצועית ומשיקולים עניינים בלבד. ברמה האישית, הייעוץ המשפטי ניתן תמיד לאחר הקשבה והבנת צרכי הפונה, בגובה העיניים."

"בעזרת סגנית, עו"ד **דורית מאור** ועו"ד המוכשרים שבהם התברכתי, אני מעניקה ייעוץ שמאפשר לחברה להמשיך ולשגשג מסחרית, תוך הקטנת החשיפה המשפטית של החברה ושל נושאי המשרה בה למינימום האפשרי."

תחושת שליחות וחדוות עשייה

את דרכה המשפטית בחברת הנמל התחילה ענבר בשנת 2006, כעו"ד בלשכה המשפטית. שנים אחדות לאחר מכן קודמה לתפקיד סגניתה של

ענת בחצי המרתון

רצה מאתגר לאתגר

ניהול משאבי האנוש בנמל הוא מורכב, משמעותי ורב אחריות, ויש לו השלכות לא רק על כל עובד ועובדת בנמל, אלא גם על הממשקים הרבים שבאים במגע עמם – על כל העומס האדיר הזה מנצחת רמ"ח מינהל ומשאבי אנוש החדשה, שמנסה לקחת את הדגש התפעולי ולהעביר אותו למשאבי אנוש, ומצליחה, בין לבין, גם לרוץ חצי מרתון ולטפח בהצלחה את הגינה הביתית

מדאגה לזכויות העובדים, דרך טיפול בנושא ההסעדה וכלה בהיבטי משמעת ודיונים בבתי הדין. כל אחד מהנושאים האלה דורש, בין היתר, חשיבה כיצד לעשות את הדברים בראש יותר 'משאבי אנוש'.

"העבודה בנמל היא לא רק בתחום משאבי האנוש, אלא גם בתחומי המנהל והמשאבים הלוגיסטיים, כך שמרגישים את הווי הנמל בעבודה היומיומית. לתפקיד יש פן תפעולי שעליו אמונים אצלי עובדי מדור משאבים לוגיסטיים, הכולל: שירותי ניקיון תפעולי וניקיון הרציפים, ויש לזה משמעות רבות, שביניהן השמירה על איכות הסביבה ומניעת זיהום ימי.

"כל מרכז שאני מקיימת הוא גדול, מורכב ומשמעותי, ובעל השלכות מרחיקות לכת על עולם העבודה התפעולי, ועל מגוון החיבורים היומיומיים שלו עם עולם משאבי האנוש.

"חשוב לי כמנהלת משאבי אנוש למצוא זמן להסתובב בשטח, להיפגש עם עובדים ברציפים, ולהכיר את הנמל ברגליים, למרות סדר יומי העמוס".

קליטת אוכלוסיות מגוונות

"חלק מהעבודה נוגע לקליטת אוכלוסייה מגוונת – אנחנו נמצאים במיזם עם הניצבות ורשות החברות ועובדים על הגדלת גיוס האוכלוסייה המגוונת – ערבים, דרוזים, אתיופים, נשים – ופועלים לעשות זאת בצורה המיטבית.

"לראשונה נפתח בנמל קורס לסוורים ולסוורות מאוכלוסייה ייעודית. הכנו תכנית קליטה ייעודית על מנת שהסוורים והסוורות החדשים ישתלבו היטב בחברה. התכנית מתבצעת ע"י צוות הגיוס, מדור הדרכה, יחד איתי ועם סמנכ"ל משאבים, בשיתוף עם הנהלת התפעול, המנהלים בשטח והוועדים, ובליווי הנציבות.

"ההחלטה לגייס סוורות התקבלה לפני תקופתי, אך הייתי שותפה לתהליך הגיוס הסופי שלהן, ולכל ההשלכות הכי טרוואיליות ויומיומיות הנגזרות מכך,

רמ"ח מינהל ומשאבי אנוש, ענת כנען, יועצת ארגונית בהכשרתה (בעלת תואר שני במדעי הניהול בהתמחות בהתנהגות ארגונית מאוניברסיטת ת"א), החלה את דרכה בעולם משאבי האנוש כאשר לקוחותיה המרוצים, חברת "טבע", הציעו לה להצטרף אליהם כמנהלת משאבי אנוש.

במשך כשבע שנים עבדה בשורת תפקידי ניהול משאבי אנוש ב"טבע", ואז חיפשה דרכה לתפקיד גדול ומאתגר יותר, שמצאה בעיריית חולון, שם כינה כמנהלת אגף משאבי אנוש – ארגון ציבורי מורכב בעל רגולציה מאוד חזקה.

"התפקידים הקודמים הכינו אותי לתפקיד הנוכחי", מספרת ענת. "הן 'טבע' והן עיריית חולון הם ארגונים גדולים ומאוגדים. בעירייה למדתי על הסקטור הציבורי ועל אופני העבודה עם רגולטורים, והכרתי לראשונה את הביקור בבתי דין לעבודה.

אתגרים ייחודיים שמציב הנמל

"בנמל יש מכל אלה בתמהיל שונה, עמוס יותר ואינטנסיבי, בשילוב עם תרבות ארגונית מאוד ייחודית. העבודה מאוד מורכבת ומשמעותית, בעלת אחריות רבה, והשלכות בכל היבטים.

"כמו כן, אני נדרשת להכיר את העולם הימי, על הסוגיות הכרוכות בו, ביניהן האוכלוסייה המגוונת – אני נחשפת לתפקידים שבמקרה הטוב רק שמעתי את שמם בעבר, ולא מעבר לכך, כמו סוורים, מנופאים ואתתים.

"גם הרגולטורים שאנו עובדים מולם הם חדשים עבורי: רשות החברות ורספ".

"בעבר לא הכרתי את נושא ההיתרים לעבודה, ועכשיו אני מקיימת אינטראקציה שוטפת על הנושא מול משרד הכלכלה.

"ההתנהלות מול הוועדים מתווה את דרכי. יש התדיינות עם הוועדים בכל היבטים, וחשיבה מרובה כיצד עושים את הדברים היטב וביחד – החל

ענת במרוץ הר לעמק

"גם בעירייה וגם בנמל החלפתי גברים שהיו יותר מ-20 שנים בתפקיד. לא נראה לי שהמגדר שינה, נהפוך הוא. כל מה שגבר יכול לעשות, גם אנחנו יכולות לעשות, ואף יותר טוב."

כמו בניית מקלחות ושירותי נשים – דברים שלא היו קיימים קודם לכן בתפעול, והחשיבה על כניסת הסוורת לעבודה בתפעול, וכיצד נערכים לכך."

מקדמים חשיבה רזה יותר

"עקב התחרות הצפויה לנו, אנחנו מקדמים חשיבה רזה' (אפקטיבית ויעילה) יותר של הנמל, על מנת שנוכל להתמודד בהצלחה מול נמל יעיל יותר וטכנולוגי – אנחנו מתכננים כיצד להפוך ליריב שקול, מבלי לוותר על נתחים נכבדים מהעבודה שלנו לטובתם. יש לזה משמעות רבה מבחינת צורת הגיוס, ההיערכות הטכנולוגית, ההדרכה, והממשקים מול הוועדים.

"בשינויים שאנחנו מתכננים, הטכנולוגיה היא מילת המפתח - אנחנו חושבים איזו טכנולוגיה מתאימה, ואיך אנחנו מבצעים הטמעה מודולרית שלה. הדברים לא קורים ביום. זה לא חשבת ויישמת, זה דורש תכנון קדימה, ויישום מורכב ורב שלבים.

"אנחנו עובדים כרגע על שיפור נוהל הגיוס, כך שיביא לבחירת מועמדים מתאימים במשך זמן קצר יותר. למשאבי אנוש יש ממשקים עם כל דבר שקורה בארגון, ולכן התהליך קורם עור וגידים לאט, כיוון שהוא דורש ביצוע עבודת הכנה עם כל הממשקים, והיכרות לפני ולפנים עם כל הגורמים בנמל, כי בעצם הכל מתחבר.

"אנחנו חושבים כרגע כיצד להצמיד קדימה גם את נושא ההדרכה, באמצעות שינוי אפקטיבי של מבנה תהליך ההדרכה, באופן שייצר השפעה יותר משמעותית בארגון, באמצעות כלים יותר חדשניים. לצורך העניין, צוות ההדרכה ואני נבקר במרכזי הדרכה בחברות אחרות כדי ללמוד ולחשוב בראש של נמל המתמודד עם תחרות, ולתכנן איזו אדפטציה צריך לעשות לשם כך."

תתמודדי, את יכולה

כאשר ענת נשאלת האם היותה אישה היוותה עבודה מכשול בדרכה המקצועית, היא משיבה כי היא אף פעם לא חושבת במונחים של מגדר, וכי לדעתה כל אחת יכולה להתמודד עם כל דבר.

"גם בעירייה וגם בנמל החלפתי גברים שהיו יותר מ-20 שנים בתפקיד. לא

נראה לי שהמגדר שינה, נהפוך הוא.

"כל מה שגבר יכול לעשות, גם אנחנו יכולות לעשות ואף יותר טוב.

"יו"ר דירקטוריון הנמל, **אורנה הוזמן בכור**, מצהירה שהיא רוצה כמה שיותר נשים בנמל – בתפקידים ניהוליים ובכלל – והמנכ"ל **איציק בלומנטל** מקדם נשים בברכה.

"לכן, ההצעה שלי לעובדות נמל המעוניינות להתקדם בקריירה – תעזנה, תיגשנה למכרזים, אתן יכולות! זה מסר חשוב ומשמעותי במיוחד בארגון כל כך גברי".

מוצאת זמן לעצמה ולמשפחה

"כד בבד עם העבודה המאוד מגוונת, מורכבת ועמוסה, אני משתדלת למצוא זמן לעצמי וגם למשפחה, וזה תמהיל בהחלט לא פשוט.

"את הקריאה לצערי זנחתי - אני בעיקר קוראת נהלים והסכמי עבודה, יש לי פה קלסרים על גבי קלסרים, לכל אוכלוסייה יש הסכם אחר, ואחת לכמה שנים מתבצעים עדכונים. לוקח זמן רב לקרוא זאת, גם בערב כשאני בבית.

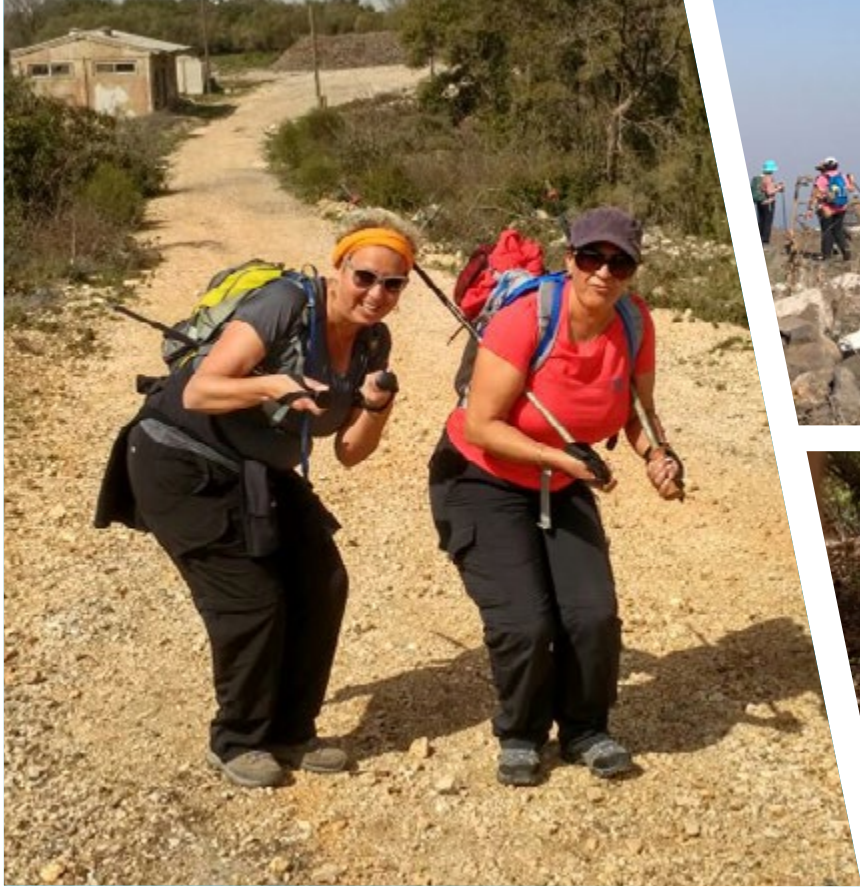
יחד עם זאת, אני מוצאת זמן לרוץ 3 פעמים בשבוע, אחת מהן בשבת מוקדם בבוקר, כי זה חשוב לי. הצלחתי להתחרות בחצי מרתון לאחרונה, כי זה היה יעד שהצבתי לעצמי. לפני כן רצתי במרוץ "מהר לעמק" - 24 שעות במהלכן רצים בשטח בקבוצות ובזוגות במשך היום והלילה לסירוגין.

"גם על הישיבה עם בעלי וחברים ביום שישי בבוקר לקפה אני לא מוותרת - זה לנשמה.

"בשבת, אחרי הריצה, אני מוצאת מעט זמן גם לגינה בבית. יש לי מרפסת מאוד גדולה עם גינה, שנוצרה כתוצאה

מהרחבה שעשינו לאחרונה בבית. החלטתי שאני לא לוקחת גן, אלא מתמודדת עם האתגר בעצמי. זה כיף חיים שנחשפתי אליו בפעם הראשונה. אני ממש גאה בעצמי על התכנון ועל הצמחייה – תמיד הייתי ידועה כמי שהורגת את כל הצמחים בקרבתה, והפעם אני מצליחה לשמור עליהם חיים, פורחים ויפים. זה עושה כיף בעיניים ולנשמה".

"הצלחתי להתחרות בחצי מרתון לאחרונה, כי זה היה יעד שהצבתי לעצמי. לפני כן רצתי במרוץ 'מהר לעמק' - 24 שעות במהלכן רצים בשטח בקבוצות ובזוגות במשך היום והלילה לסירוגין."

כובשות את שביל ישראל

פעם בחודש זה קורה - 19 בנות בגילאי 40 פלוס משכימות קום בשישי בבוקר וגומעות בהנאה בין 12 ל-20 קילומטרים

מאת: ענת ברק

קשה לתאר במילים את החוויה של ההליכה בשביל. אוויר נקי של בוקר ממלא את החזה והנשמה, הירוק של הארץ כואב בעיניים וגורם לי להתאהב בארץ הזאת כל פעם מחדש.

כמה מילים על השביל:

שביל ישראל הוא שביל לאורך מדינת ישראל באורך של 940 ק"מ, מנחל דן בצפון ועד טאבה בדרום. השביל נחנך ב-1995 ומסומן בצבעים לבן-כחול-כתום. הסימון מופיע באופן מדורג לכיוון ההליכה, כאשר הצבע העליון מצביע על כיוון ההליכה. הלבן מייצג את החרמון בצפון והכתום את המדבר בדרום.

נכון להיום הגענו לציפורי - זה אומר ש-180 ק"מ מאחורינו ו-760 ק"מ עוד לפנינו.

רמות הקושי משתנות מקטע לקטע, אבל תחושת הסיפוק והכיף רק מתעצמים ושווים את המאמץ.

ועם מימי לצידי, מי צריך יותר מזה?

ארבע לפנות בוקר. יום שישי. לא, ממש לא קמה בכדי להיכנס למטבח... מתארגנת בשקט על מנת שלא להעיר את בני משפחתי היקרה. הכול מוכן כבר מאתמול בערב: מקלות הליכה, שני סנדוויצ'ים מושקעים, מים, הרבה מים, קופסת פירות יבשים שווים, עוגיות של בית. מכינה כוס קפה ענקית ויוצאת לדרך, לכבוש עוד קטע מדהים בשביל ישראל!!!

יחד עם עוד 17 בנות, צועדות מימי קושמרו ואנוכי, ענת ברק, פעם בחודש, בעיקר בעונות המעבר, בשביל ישראל.

התחלנו את המסע לפני כשנה וחצי, בחודש אוקטובר 2016, אי שם בקיבוץ דן שבצפון הארץ, עם עוד חבורה של בנות בגילאי 40 פלוס (לא נפרט...), צועדות לנו בכיף, לא ממהרות לשום מקום (הכול יחכה, כמו שאתן יודעות...), גומעות לנו בהנאה גלויה בין 12 ל-20 ק"מ בכל פעם.

אמג'ד, נהג המיניבוס שלנו, מוריד אותנו בנקודת ההתחלה ונוסע לחכות לנו בנקודת הסיום עם חיך ומבט של "משוגעות, מה אתן צריכות את זה? ועוד ביום שישי?"

"אוויר נקי של בוקר ממלא את החזה והנשמה, הירוק של הארץ כואב בעיניים וגורם לי להתאהב בארץ הזאת כל פעם מחדש"

אוהבת לא אוהבת...

מאת ג'קלין לייבה, מדריכת סיורי ליקוט ובישול מהטבע

הידעתם שצמח החרצית (חרצית עטורה) אכיל? כן. כן. חוץ מלהניח זר חרציות זהובות יפיפיות בכד על השולחן ולהכניס המון אור ואת האביב הביתה, אתם בהחלט מוזמנים לקטוף לכם משפע החרציות הגדלות בעונת החורף (רצוי לפני שהפרח פורח), לקטוף גבעול חרצית, לקלף ולנשנש (טעם של סלרי רענן).

גם את העלים אתם מוזמנים לקצוץ ולתבל בהם את הטחינה שאתם מכינים. עם עלי הכותרת של החרצית תוכלו לקשט כל מאכל וסלט. הם בהחלט אכילים!

שימו לב לא לאכול את מרכז/קרקפת הפרח (הסינים נוהגים להכין תה מהצמח והפרחים. הצמח מוכר כמוריד חום).

מה היתרון?

למה לאכול חרצית ולא פטרוזיליה או סלרי שאתם קונים בסופר?

א. כי כל השפע הזה (כמו צמחי החרדל, החלמית, הגדילן והסרפד ואף החרצית) שגדל בטבע בעונת החורף לא עובר ריסוס ולא מעובד ומכיל המון ויטמינים ומינרלים, הזמינים ישירות לגוף שלכם.

ב. האדמה, עליה גדל כל שפע הטבע הזה, לא מעובדת, פוריה מאוד, בריאה יותר ומזינה את צמחי הבר שאח"כ עולים על הצלחת שלכם ומזינים את הגוף שלכם.

ג. זה בחינם!

ד. הכי כיף לצאת לטיול טבע ולחזור עם שלל רב מהשדה, שישמש אתכם להכנת מרק נהדר, עשיר בכל הירוקים האלה, בשילוב עדשים ועוד, או לביבות נפלאות, וגם להכנת הסלט לארוחת הצהריים בעבודה.

ה. יש שלוה ורוגע ביציאה לשדה, בליקוט מכל העושר והשפע שהטבע מציע.

איך אני יודעת?

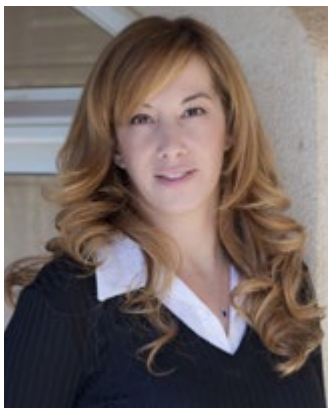
בשנתיים האחרונות אני עוסקת בהדרכת סיורי ליקוט לקבוצות בשדות, שם הם לומדים להכיר ולזהות צמחי בר אכילים, לטעום, ליהנות מהטעמים החדשים, ללקט מהם ולאחר מכן להכין מהם ארוחת בריאות עשירה, צבעונית, טעימה ומשביעה, שאנחנו מכינים בחברותא מכל צמחי הבר שליטנו, בשילוב מצרכים בסיסיים.

מוזמנות ומוזמנים ליהנות ולהצטרף לסיורים.

היעד: שוויון מגדרי

מאת חן ספנקו, הממונה על שוויון מגדרי וקידום מעמד האישה

מאבק הנשים בכל רחבי העולם במאה האחרונה הוביל לצמצום פערים בין המינים בתחומים רבים - נשים מאיישות תפקידי מפתח במשק, בחברה ובאקדמיה, ונשים רבות מובילות ומנהיגות בתחומיהן.

אך אנחנו לא קרובים כלל לקו הסיום: נשים עדיין שביות בתפקידים סטריאוטיפיים מסורתיים וכפופות ל"משטרת היופי". נשים עדיין סובלות מדיכוי, מאליומות במשפחה, מהטרדות מיניות במקומות עבודה ומאפליה.

עדיין קיימת "תקרת זכוכית" אשר עוצרת את הנשים בעלייתן אל מוקדי הכוח והכסף. רק בודדות מצליחות לעבור אותה, וזאת למרות ההצלחה העצומה של נשים בכיבוש מקצועות שבעבר היו מבצרים גבריים כגון: רפואה, משפטים, כלכלה, פסיכולוגיה ועוד.

בשנת 2017 דורגה ישראל במקום ה-44 מתוך 144 מדינות במדד הפער המגדרי. הגורם העיקרי המשפיע על דירוגה הנמוך של ישראל הוא שיעור הנשים הנמוך סביב שולחנות קבלת ההחלטות. נוסף על כך, למרות שהנשים משכילות יותר, הן מרוויחות פחות מגברים באותו תפקיד (ההכנסה הממוצעת לחודש של אישה בישראל נמוכה ב-23.1% מההכנסה הממוצעת לחודש של גבר).

מציאות זו צריכה להדהד כל הזמן ולהזכיר לכולנו עד כמה אנחנו עדיין רחוקים משוויון מגדרי, בממשל, בכלכלה, באקדמיה ובכלל.

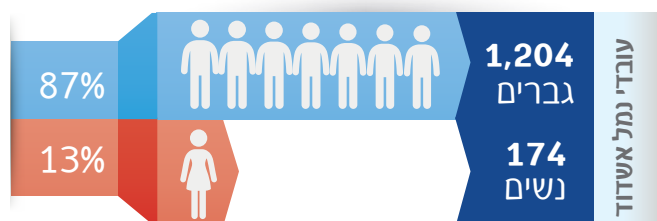
המאבק נוגע לכולנו

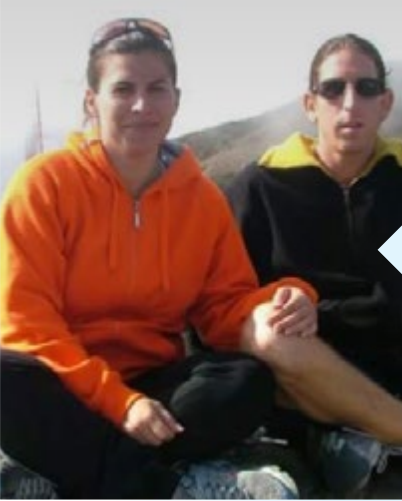
המהפכה הפמיניסטית, שאותה היטיב לתאר פרופ' ישעיהו ליבוביץ' כ"מהפכה החשובה ביותר בתולדות האנושות", רחוקה מסיים. היא נוגעת לכולנו, נשים וגברים, משום שהיא משחררת מסטריאוטיפים ומאפשרת לכולנו להיות מי שאנחנו באמת. כדבריה של **אורית קמיר**, חוקרת ומרצה למשפט, מגדר ותרבות, פעילה פמיניסטית ומנהלת במשותף של המרכז הישראלי לכבוד האדם: "המאבק לשחרור האישה ולזכותה לשוויון מכיל בחובו גם שחרור של הגברים, אשר העולם הפטריארכלי כופה עליהם דימוי גברי ואורח חיים שאינם הולמים את נטיותיהם האישיות".

השאפה לכווננו של שוויון בין גברים לנשים נדונה בשיח הדמוקרטי הישראלי והעולמי. אולם, למרות ניסיונות רבים למגר א-שוויון זה, הוא עודנו קיים.

לכן, הגיע הזמן שכולנו נפעל באחריות, נשאף לקידום השוויון המגדרי ונאפשר שינוי אמיתי בכל מישור בחיינו. עלינו להרכיב את משקפי המגדר ולבחון האם מעשינו תורמים לקידום השוויון בין המינים.

בהזדמנות זו, אני מזמינה אתכם לפנות אלי בכל רעיון, יוזמה, בעיה או סוגיה הנוגעת לשוויון מגדרי ולקידום מעמד האישה.

הגר זיגלווקס, מזכירת מכונאי ראשי, מחלקת ים

הגר הציעה נישואים לבעלה דרך משחק שהכינה, שהכיל ציורים שלה ושל, שציירה בעצמה. הגר מציירת בעקבות אמה, שושנה בן-דהן, שהיא ציירת מוכרת בעיר אשדוד.

"בגיל 29 טסתי לארה"ב לפגוש את בעלי, והוא לקח אותי לטיול באזור. כשהיינו בסן פרנסיסקו הוא אמר לי: "אם אני אציע לך נישואים, מה תגידי?" עניתי לו: "קודם נגור ביחד תקופה, ולאחר מכן נדבר" (זה היה לאחר שיצאנו לסירוגין במשך שבע שנים). אז הוא אמר לי: "טוב, אם תרצי להתחתן, אז תציעי לי, כי אני לא אציע לך שוב".

"שבתי ארצה, הוא המשיך את הטיול למקסיקו וגוואטמלה, וכאשר חזר הכנתי משחק, כמו מנופול, עם ציורים שלנו. וכיוונתי לכך שכאשר יגיע להפתעה... אציע לו נישואים".

קרן בירן-קליקה, מתאמת לקוחות

קרן הנחתה בעבר קבוצות הורים.

"אני מאוד אוהבת ילדים ושואפת לשפר את האימהות שלי בכל זמן נתון. לכן, למדתי קורסים של אחווה בנושאים של פסיכולוגיה התפתחותית והנחיית קבוצות, ויש לי תעודה מהמרכז להורות משמעותית והנחיית קבוצות הורים.

"נושא הקבוצות משך אותי מלכתחילה, כי הוכח שיש הצלחות גדולות בעבודה בתוך קבוצה. בתוך קבוצה אפשר לשתף, להתייעץ, להתנחם ולפתור בעיות.

"הספקתי לעבוד עם כמה קבוצות הורים עד עכשיו, וכאשר אצליה להשתחרר קצת מהלחץ בניהול הזמנים שלי אני מתכוונת להתחיל להתנדב ולעבוד עם נערים ונערות בסיכון".

חני דבש, חשבת שכר במדור שכר

חני למדה לתואר ראשון יחד עם בתה.

"אני נשואה ואם לשלושה ילדים.

"בשנה האחרונה, בגיל 43, סיימתי תואר רב תחומי במכללת אחווה, כאשר את השנה האחרונה למדתי ביחד עם בתי הבכורה, בת 23, אשר לומדת הוראה.

"לאורך השנה, נסענו למבחנים יחד, והיו לנו קורסים משותפים שבהם למדנו והעברנו חומר לימודי אחת לשנייה. כמו כן, עשינו גם תוכנית פר"ח ביחד.

"זאת הייתה שנה מאוד מיוחדת עבורי".

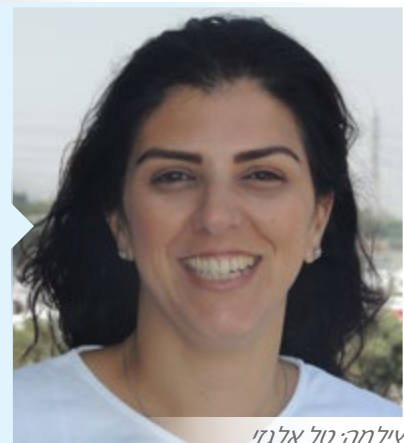

טלי בן-שבת, מפעילת מסוף בתיאום לקוחות

טלי היא גם מאמנת אישית, אוהבת ספרות ומשתתפת בקביעות בסדנאות כתיבה.

אף אחד לא יודע שאני מאמנת אישית מבית ספר "תות – תקשורת ותוצאות" – של אלון גל. במסגרת זו אני מצליחה לגעת באנשים ולתת מעצמי טיפים וייעוץ לאחרים. אני ממליצה בחום לכל אחד לעבור תהליך של אימון אישי.

כמו כן, אף אחד לא יודע שאחת האהבות שלי היא ספרות. אני קוראת המון ומשתתפת דרך קבע בסדנאות כתיבה של הסופר אשכול נבו (שמתקיימות בבית הסדנאות של אשכול נבו ביפו) והסופרת גלית דיסטל אטבריאן (שמתקיימות בבית זמורה ביתן בתל אביב) - תהליך מיוחד של נבירה בנפש וכלי מצוין להתפתחות אישית.

צילמה: טל אלגזי

נופר ונירה סביר

דביר משש

רעות ונורית פרץ

גדולות מגיל צעיר

בנותיהן של עובדות הנמל שראיינו לכתבה זו בחרו להגשים את כישוריהן ויכולותיהן מגיל צעיר

מראיינות: טל אלגזי, אנה לוי

אשת עסקים תיכוניסטית

נופר (18), בתה של **נירה סביר**, מזכירת סמנכ"ל לוגיסטיקה והנדסה בנמל, לא נותנת לגילה הצעיר ולעיסוקה המרכזי כתלמידת כיתה י"ב לעצור את פריצתה לעולם העסקים – בשעות הפנאי היא מנהלת עסק לאפייה ולמכירה של עוגות ושאר מתוקים, וגם מעבירה סדנאות אפייה. בעתיד היא מתכננת להיות מנהלת ובעלים של קונדיטוריה מצליחה בעיר אשדוד, ובהמשך להתרחב גם לערים אחרות.

"אימא שלי, שהיא גם החברה הכי טובה שלי, היא חלק גדול ומשמעותי מהבחירה שלי" מספרת נופר. "היא זו שזיהתה את הכישרון שלי בתחום האפייה ועודדה אותי לפתח אותו וללמוד את הנושא באופן מקצועי יותר. היא תמיד האמינה בי וביכולות שלי, ורשמה אותי בכל הזדמנות לסדנאות אפייה שונות כדי שאוכל להתפתח ולהתמקצע בתחום".

המפקדת הראשונה על פלוגה מבצעית

דביר (23), בתה של **מרגלית משש**, חשבת בנמל (בחוליית שירותי קרקע, במחלקת חישובים), היא האישה הראשונה בצה"ל שמונתה לפקד על פלוגה מבצעית. כיום היא סרן בצבא קבע, מפקדת של פלוגת חילוץ והצלה של פיקוד העורף, אשר עוסקת בשגרה בביטחון שוטף ברחבי הארץ ובשעת חירום בחילוץ והצלה, למשל של לכודים בהריסות בניין.

"המשפחה בכלל ואימא שלי בפרט השפיעו מאוד על הבחירה שלי. אי אפשר לשרוד לאורך זמן בעיסוק כמו שלי – לסגור שבתות, לישון בשטח ימים שלמים בכל תנאי מזג האוויר ובלי מקלחת – בלי תמיכה מלאה מהמשפחה.

"אימא שלי מאז ומעולם עודדה אותי ואת אחותי הגדולה לא להיות נשים קטנות, לדעת מה אנחנו רוצות ולא לוותר על העצמאות שלנו. היא תמיד ידעה שיתאים לי להיות קצינה לוחמת ועודדה אותי להגשים את זה.

"אני הכי אוהבת באימא שלי את הצניעות שלה. פעם למשל היא קיבלה תעודת הצטיינות בעבודה ואפילו לא סיפרה לאף אחד במשפחה. גילינו את זה דרך אחת החברות שלה בעבודה.

"מה שאמא לא יודעת עליי, הוא שבזכות שמי דביר, שאינו שם אופייני לאישה, ניסיתי לפני הגיוס להתקבל לשייטת 13. כשבוע לפני מועד הגיבוש הצבאי הבין שמדובר באישה והסיר את מועמדותי.

"מעבר לכך, מבחינתי עובדת היותי אישה היא חד משמעית יתרון. בעיני זה מאפשר לי להביא לתפקיד שלי נופך אחר, שעמיתי הגברים לא יכולים להביא".

"בעוד 10 שנים מהיום אני רואה את עצמי משוחררת משירות קבע ועושה את צעדי הראשונים בביצה הפוליטית".

תורמת ומשמעותית

רעות (20), סג"מ בשירות סדיר, בתה של **נורית פרץ** – רכזת פרויקטים, אירועים ותרבות בנמל – מבטאת את כוחה הנשי במסגרת שירותה הצבאי כקצינת אימונים של פיקוד העורף, מחוז צפון. לפני שבחרה לצאת לקצונה, הייתה מדריכת אימוני חילוץ והצלה של פיקוד העורף בבסיס זיקים.

לתחושתה, בסביבתה אין חשיבות למגדר, אלא למקצועיות ולרצון לתרום, לעבוד ולהשפיע: "בפיקוד העורף יש מקום גם לנשים להתפתח ולהגיע לדרגות גבוהות. המון נשים שפגשתי בפיקוד מצליחות ומוערכות מאוד".

נורית, אמה של רעות, עודדה אותה לצאת לקצונה מאז שהתגייסה. "אמי תמיד עודדה אותי להשפיע על הסביבה שאני נמצאת בה, להרגיש תורמת ומשמעותית, להתפתח ולא להתפשר", מספרת רעות.

"אני מעריכה את החוזק שיש באמי, את זה שהיא לא מוותרת לנו ולעצמה, ואת החום והדאגה האין סופית לנו ולכל המשפחה".

הנטייה לתחום ההדרכה התחילה אצל רעות כבר בכיתה ט', כאשר התחילה להדריך נוער בתנועת מכבי צעיר בגדרה, אבל בעתיד היא שואפת לעסוק דווקא ברפואה.

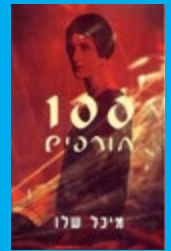
"בעתיד אני שואפת להרגיש שבכל יום שאני קמה – אני עושה את מה שאני אוהבת ובוחרת, ולדעת שאני ממצה את עצמי בכל שלב".

המלצה

ממליצה: טל אלגזי

100 חורפים / מיכל שלו

"לנשים יש שכל בדיוק כמו לגברים, אלא שאצל רבות מהן הוא התנוון במשך הדורות. וכי מה הפלא? שים גוזל רך בכלוב והחזק אותו שם כל חייו, ואז נסה לשחררו בערב ימיו. האם יעוף? ודאי שלא... קרוב לוודאי שלבסוף יוותר ויעדיף לשוב לכלוב. לנשים כלובים רבים ואזונים רבים. איך תלמדנה לפרוש כנפיים ולעוף?"... 1883

בבוקר חורפי אחד יוצאת פאני המשרתת ליער ומוצאת שם נער מוטל על האדמה הלחה. בין הנער, אדם, לפאני נרקמת מערכת יחסים מיוחדת שיצרה שושלת משפחתית ענפה שתחילתה בחורף 1883 באחוזה הרוזן גריזנובסקי שביערות פולין וסופה בתל אביב של סוף המאה ה-20. פאני, אישה ישרה וחזקה שלעולם לא נתנה לאף נוהג או מסורת לערער על עצמאותה, אורגת יחד עם אדם – וכל אחד מהם לחוד – מארג סבוך של נטישות כואבות ומלמדת את הקוראים על אהבה שמצליחה לשרוד גם אחרי הסערה. במקביל לתחנות חייהם הם עוברים בתחנות חשובות לאורך ההיסטוריה, החל מגילויי האנטישמיות של תחילת המאה ה-20 באירופה דרך עליית הנאצים ומלחמת העולם השנייה ועד החיים במדינת ישראל למודת המלחמות.

ביד מיומנת ואוהבת משרטטת המחברת עלילה שכולה מלאכת מחשבת, שנשאת חלק מהקוראים גם אחרי סיום הקריאה.

ברכות לעובדים

משה סויסה
חיים כהן

חתונה

אורית דוד
שמעון דין - נישואי הבת
רון גולן - נישואי הבן
אבי מור - נישואי הבת
סיון דוד
שמעון סויסה - נישואי הבת
אביחנה אהרון - נישואי הבת
קמי לוי - נישואי הבת
יהודית דנינו - נישואי הבת
מישל ביטון
מוריס אזולאי - נישואי הבת
ירון ארוש - נישואי הבן
קרן מלכה
אלי נאור
אוה נחום
מיכאל וקנין

בר מצווה

שמעון בן שמעון
שלומי הרוש
מיכאל בר זיו
יהודה ונונו
אהרון חמדי
גולן גוזלן
אליזבט שלום
שי אבא
עופר משה
קובי קידר
יניב עמיאל
שוש ונפתלי כהן
הילית אמיגה
דורון אמויאל
אדי שטיימן
גולן בטיט

בת מצווה

אסטל ואייל וקנין

הולדת הבן

אושרי אלמליח
עידן טויטו
רון ביטון
אוהד דהן
ליאב ג'אן
עמוס ניר
יובל כהן - נכד
איתמר אלקסלסי
רחל אלקסלסי - נכד
אבי עזרן
עמוס ניר

הולדת הבת

שי טובול
רפאל פרץ - נכדה
יוסף ישראל
שירלי כחלון
בני רוזנברג

לכו חפשו

צילום: אורי סנדק

יודעים היכן הנמל צולמה התמונה שלפניכם?

שלחו את הפתרון לתומר שפץ: tomersp@ashdodport.co.il
בין הפותרים יוגרלו 3 ארוחות זוגיות.

בהגרלה שנערכה בין שולחי התשובה בגילון הקודם עלו בגורל: מרגלית משיש, קארן ברנס ואורטל זרגריאן.

זכר או נקבה?

מתוך אתר האקדמיה ללשון העברית

לכבוד גיליון הנשים שלנו, נבחר תהיות אחדות הקשורות למין הדקדוקי של המילים הבאות:

- פנים - מינה הדקדוקי כפול – זכר וגם נקבה (לפיכך אפשר לומר "שתי פנים" וגם "שני פנים")
- עדשה ועדשים - עֲדָשִׁים היא צורת הרבים של עֲדָשָׁה (ולא "עֲדָשִׁי", ולכן מינה של המילה 'עדשים' הוא נקבה (עדשים כתומות, עדשים מבושלות)
- שמות ממין זכר: צומת (צומת מרומזר), וברבים עֲמִתִּים; עט (כחול), וברבים עֲטִים; גרב, וברבים גִרְבִּים (גרביים אדומים)
- שמות ממין נקבה: כיסר, וברבים כִּסְרוֹת; מחבת, וברבים מחבתות
- שמות ממין זכר או נקבה: למשל: סכין, רוח, שמש, דרך
- חפצים בסימנת הזוגי ים המורכבים משני איברים זהים - רובם מינה הדקדוקי זכר: אופניים, משקפיים, מכנסיים, מספריים. (לדוגמה: אופניים חדשים; משקפיים אפנתיים)